

1.5.2018

Keväinen tervehdys Tallinnasta!

Hämmentyneenä huomaan, että on jo toukokuu ja ystäväkirje on edelleenkin kirjoittamatta. Olen pahoillani, että en ole jakanut kuulumisiani kanssanne. Olen nyt ollut takaisin Virossa jo melkein kolme kuukautta. Tällä kertaa paluu sujui melkoisen kivottomasti, työt vain jatkuivat. Sakun seurakunnassa jouduimme sellaiseen tilanteeseen, että pastorimme Magnen perhe joutui helmikuun lopussa lähtemään puoleksi vuodeksi Norjaan. Syynä ovat EUn sisällä liikkuvien työntekijöiden sosiaaliturvaan liittyvät asiat. Se oli tiedossa mutta silti ajankohta tuli aika lailla yllättäen meille kaikille. Niinpä yritämme nyt seurakuntana kantaa enemmän vastuuta toiminnasta: raamattuillat, rippikoulu, vauvamuskari, lapsi- ja nuorisotyö, ruokapankki ja jumalanpalvelukset jatkuvat kuten ennenkin, mutta meistä useimmat ovat joutuneet ottamaan vastuuta niistä töistä, joita ennen tekivät enimmäkseen Magne ja hänen puolisonsa Ave. Se on haaste, mutta samalla siinä on jotain hyvää: opimme entistä paremmin toimimaan seurakuntana yhdessä toisiamme tukien. Nyt valmistaudumme myös kevätmyyjäisiin, jotka tänä vuonna ovat 12.5. Myyjäisten tuotto menee tietenkin kirkon rakentamisen rahastoon. Toivo siitä, että saisimme aloittaa rakentamisen jo tänä vuonna, on virinnyt. Vaikuttaa siltä, että saamme kirkon keskushallinnolta tukea, ja Sakun kunta tuntuu olevan positiivisella mielellä rakentamisen suhteen. Jatkamme rukousta ja työtä!

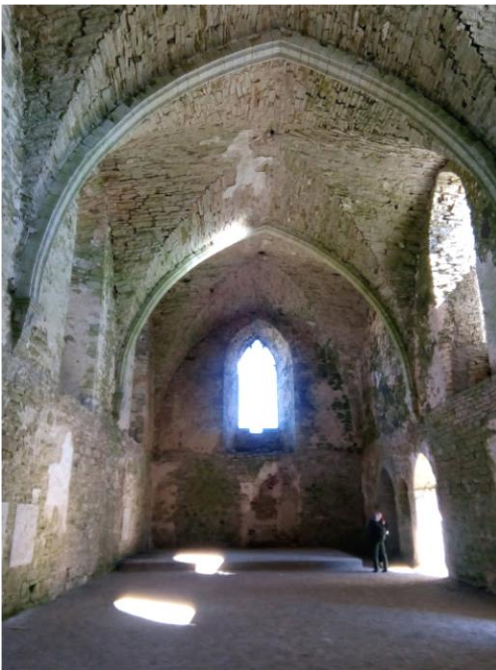
24.2. koko Viro oli sinimustavalkoinen: rautatieasema, satamat ja lentokenttä oli koristeltu trikolorin värisillä ilmapalloilla, hallituksen talon seinään heijastetiin liehuva lippu ja sekä bussit että yksityisautot oli varusteltu pienillä Viron lipuilla. Elagu Eesti!

Helmikuussa tietenkin juhlittiin Viron tasavallan satavuotista taivalta. Koko vuosi on ollut melkoisen sini-musta-valkoinen, ja vielä on tulossa paljon tapahtumia Viron kunniaksi. Olen oppinut paljon uutta Viron historiasta ja se on ollut todella mielenkiintoista. Hiljattain kävin ensimmäistä kertaa Maarjamäen linnassa sijaitsevassa museossa, ja sen näyttely Viron historiasta oli paitsi mielenkiintoinen, myös erittäin hyvin toteutettu. Oma maa ja itsenäisyys on virolaisille edelleen todella suuri asia ja ylpeyden aihe. Samalla kuuluu myös paljon hätähuutoja: Elinkustannusten noustessa monen on entistä vaikeampaa tulla toimeen, ja suuren työtaakan ja elämän epävarmuuden kanssa painiessa joutuvat henkinen sietokyky ja ihmissuhteet koetukselle. Tuoreen tutkimuksen mukaan joka toisella virolaisella on masennuksen oireita. Se huolestuttaa.

Pääsiäisen aikaan oli tavalliseen tapaan paljon tapahtumia. Tallinnan suomalainen koulu otti yhteyttä minuun ja toivoi pääsiäisnäytelmän toteuttamista yhdessä oppilaiden kanssa. Tällä kertaa sain tehdä yhteistyötä seiskaluokkalaisten kanssa. Mietimme nuorten kanssa, miten tänä vuonna aihetta lähestyisimme ja päätimme tehdä kirkkohetken, jossa esittelemme pääsiäisen sanomaa pääsiäisperinteiden ja musiikin kautta. Sen tekeminen oli todella mielenkiintoista. Näytelmässä kävimme läpi pääsiäisen päivät ja perinteet palmusunnuntain virpomisesta pääsiäissunnuntain koristeiden symboliikkaan asti. Kirkkohetki päättyi Herran siunaukseen ja riemulliseen Pääsiäinen jatkaa -lauluun. Sakussa meillä oli pääsiäisajan jumalanpalvelusten lisäksi jälleen perhepäivä yhdessä kunnan kanssa. Sinne sain myös kirjoittaa näytelmän, jossa pohdittiin pääsiäisen merkitystä ja vaihtuvia tunnelmia. Perhepäivästä on tullut jo kiva perinne, ja yhteistyö kunnan vapaa-ajan ohjaajan kanssa sujuu todella hyvin.

Nuorten aikuisten Raamattu- ja lähetyskurssin tiimin kanssa olemme jatkaneet yhteistä taivalta: Helmikuussa opiskelimme yhdessä Vanhaa Testamenttia, ja maaliskuussa järjestimme Tartossa avoimen koulutuspäivän ”Miten lukea Vanhaa Testamenttia” Missionuorten kouluttajien kanssa. Huhtikuussa teimme viikonlopun mittaisen pyhiinvaelluksen ihmetellen keväisen Viron kauneutta. Nyt suunnittelemme uuden kurssin käynnistämistä syksyllä. Päivämäärät on päätetty ja paikaksi valittu Talun leirikeskus, jossa Raamattu- ja lähetyskurssi taipaleensa aloitti. Olen keskustellut tiimiläisten kanssa myös kahden kesken ja olemme innoissamme uudesta lukuvuodesta! Esirukousta pyydämme sekä tiimiläisten että uusien kurssilaisten puolesta.

Pyhiinvaelluksella koettua: Padisen luostarikirkko ja Rummun kaivauksien synnyttämä järvi ja mäki.

Viime viikonloppuna olimme Rannamõisassa nuorisotyöntekijöiden seminaarissa, jossa aiheena oli Raamattu ja rukous. Meitä oli jälleen koolla 30 hengen joukko. Sunnuntaisen jumalanpalveluksen toteutimme nuorten voimin, koska seurakunnan pastori oli poissa. Tänään olimme Palamusella suunnittelemassa kirkon nuorisopäiviä, jotka pidetään siellä 5. – 8.7. Nuoret toimikunnan vastuuhenkilöt olivat suunnitelleet todella toimivan päivän. Iloitsen valtavasti nuortemme sitoutumisesta ja innokkuudesta palvella Jumalaa ja lähimmäisiä. Ei voi kuin ihailla ja kiittää heistä!

Tämä alkanut työkausi on myös viimeinen kauteni Virossa. Suomen Lähetysseura on vetäytymässä Virosta, ja minun työni täällä päättyy 8.7.2020. Siksi tämä työkausi on myös monella tavalla toisenlainen kuin aikaisemmat. Enää en mieti, mitä voisi aloittaa, vaan sitä, kuinka tällä hetkellä olemassa olevat, toimivat työmuodot voisivat jatkua. Mielenkiintoista on ollut se, että jo nyt huomaan roolini muuttuneen tekijästä tukijaksi, aivan kuin itsestään: Monet nuoret ovat tulleet kyselemään ja keskustelemaan kanssani etsiessään omaa tapaansa elää kristittyinä ja tehdä työtä kirkossa. Olen saanut käydä monia mielenkiintoisia keskusteluja ja koen vahvasti, että se onkin tämän työkauden tärkein tehtävä: saatella nuoria matkaan. Odotan innolla, mitä kaikkea tällä matkalla vielä tapahtuukaan. Kiitos siitä, että olet mukana!

Lapsityön kuulumisista kerron enemmän seuraavassa kirjeessä. Aurinkoa ja iloa kevääseesi, ihmetellään yhdessä Luojan luomistyön kauneutta!

Sinua siunaten

Titta

Joskus tuntuu, että työ on enimmäkseen kokouksia...mutta se on myös leirejä, sähköposteja, Raamatun opiskelua, kirpputorivaatteiden lajittelua, yhteistä rukousta, tärkeitä kohtaamisia, elämän eri värien jakamista...Hyvän Paimenen varjeluksessa!

Rukousaiheita:

- Sakun kirkon rakentaminen ja rahoitus sekä myyjäiset
- Magne ja Ave perheineen
- Lapsi- ja nuorisotyöntekijät kirkoissamme
- Satavuotias Viro ja koko Viron kansa – että kukaan ei menettäisi toivoaan ja että ihmiset löytäisivät uskon elävään Jumalaan
- Kaikki masennuksen kanssa kamppailevat ihmiset
- Raamattu- ja lähetyskurssin uusi vuosikurssi
- Lauantainen lapsityön starttipäivä Tartossa
- Lapsityöntekijöiden kesäpäivien valmistelu
- Kirkon nuorisopäivät, valmistelutoimikunta ja Palamuse

Titta Hämäläinen

Työskentelen Viron luterilaisen kirkon Lapsi- ja nuorisotyön yhdistyksen palveluksessa. Tärkein tehtäväni on raamattukoulutuksen ja Raamatun tuntemisen edistäminen seurakuntien vapaaehtoisten, erityisesti nuorten aikuisten parissa sekä heidän rohkaisemisensa hengelliseen työhön.

Yhteystiedot: Rähni 11-11, 11311 TALLINNA,
Viro / titta.hamalainen@eelk.ee

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.